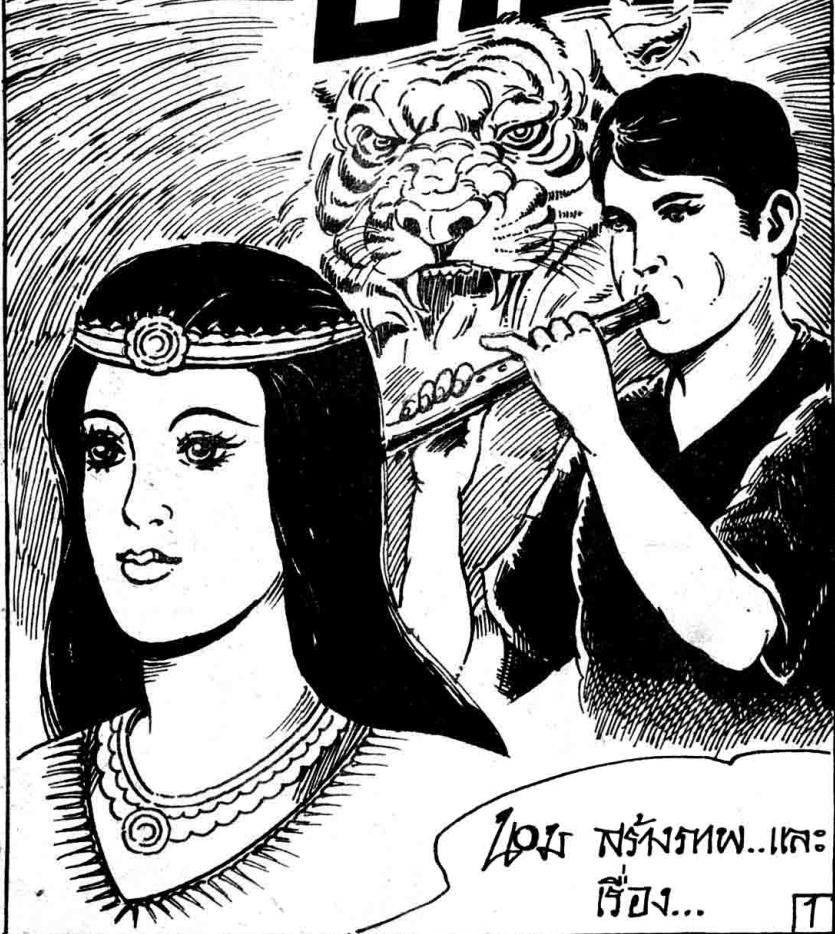

ภูมิอีสาน..เทพนิมิตไทยแสนสนุก..ใน..

อรันพร ปิ่น

โดย นันทพร...และ
เรื่อง...

เมื่อได้ปลามากพอแล้ว เขาก็จะ
นำกลับมาให้แม่เลี้ยงนำไปขาย
ที่ตลาด

และพวกนั้นไหนเชตไม่ได้ปลา
มาขาย..ชล..ก็จะถูกแม่เลี้ยงซึ่ง
เป็นตหลโมบตหัวตบตีเอาเสมอ..

และบางครั้ง เขายังถูกสงโทะ+
ไม่ให้กินอาหารอื่นอีกด้วย...
แต่..ชล..ก็เป็นคนที่ทรหดอดทน
ไม่ท้อแม่เลี้ยงจึงมักจะปฏิบัติต่อ
เขอย่างทรนสิกแต่ไหน เขาก็
ไม่เคยบ่นปากหรือหนีไปไหนให้
พ่อฟังเลย

วันหนึ่ง..ชล..ได้ออกไปหาปลา..
แต่เข้ตรเช่นปกติ แต่วันนั้น..รู้
สึกว่าจะเป็นวันที่เข้เข้ตรร้ายที่สุด
เพราะตั้งแต่เข้จนบ่าย..ชล..ตก
ปลาไม่ได้เลยแม้แต่ตัวเดียว..

แต่เมื่อ...ชล..เดินมาได้เพียงครึ่ง
ทาง..เขาก็พบกับชายชราของท่าน
ผู้หนึ่งนั่งพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้
ริมทาง

ดูเหมือนว่าของท่านผู้นี้ยังไม่กิน
อาหารมาเลยตลอดทั้งวัน เพราะ
แกมีตักขนะซ้อนนเพลี้ยจนเห็นได้
ชัด

และเมื่อ ชล..เดินหิวป่วนเข้ามา
ใกล้ แกก็พูดกับเขาดังนี้เสียง
แหบพร่า..

พ่อนหนูมีโปรตีนได้แบ่งปลาให้
ที่สักตำเกิด ช้จะได้นำไปแลก
อาหารจากชาวบ้านกินสักมื้อ

ชล..จึงคิดในใจ..

เราได้ปลาเพียงตัว
เดียวเท่านั้น ถ้ามอบให้ชายชรา
ผู้นี้เสีย เราก็จะตกแม่เลี้ยงใจร้าย
ทั้งโทษ และให้อาหารเป็นแน่

